

Uchwała Komisji Habilitacyjnej

z dnia 25.06.2025 r.

**powołanej w postępowaniu w sprawie nadania
stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu,
w dyscyplinie nauki medyczne
wszczętym na wniosek
dr n. med. Tymona Skadorwy**

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego uchwałą nr 229/2025 z dnia 19.03.2025 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 poz. 1668 z późn. zm.), po zapoznaniu się z dokumentacją wniosku i recenzjami, stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki medyczne i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania **dr n. med. Tymonowi Skadorwie** stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

UZASADNIENIE

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§ 2

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

W imieniu członków Komisji habilitacyjnej:

Przewodniczący

prof. dr hab. n. med. Tomasz Guzik

Sekretarz

dr hab. n. med. i n. o zdr. Tymoteusz Żera

Załącznik 1 do Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 25.06.2025 r.

**UZASADNIENIE UCHWAŁY KOMISJI HABILITACYJNEJ
ZAWIERAJĄCE OPINIĘ ORAZ OCENĘ
DOROBKU NAUKOWEGO, DYDAKTYCZNEGO I ORGANIZACYJNEGO
dr n. med. Tymona Skadorwy
z Zakładu Anatomii Prawidłowej i Klinicznej
Centrum Biostruktury
Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego**

Komisja Habilitacyjna w składzie:

Przewodniczący: prof. dr hab. Tomasz Guzik – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

Sekretarz: dr hab. Tymoteusz Żera – Warszawski Uniwersytet Medyczny

Recenzenci:

- prof. dr hab. Wojciech Jan Kloc – Wydział Zdrowia Uniwersytet WSB Merito w Gdańsku
- prof. dr hab. Stanisław Kwiatkowski – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie
- dr hab. Miłosz Piotr Kawa – Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie
- dr hab. Tomasz Łysoń – Uniwersytet Medyczny w Białymstoku

Członek Komisji: dr hab. Justyna Niderla-Bielińska – Warszawski Uniwersytet Medyczny

po zapoznaniu się z pełną dokumentacją dotyczącą działalności naukowej, dydaktycznej, organizacyjnej i zawodowej przedstawioną przez dr n. med. Tymona Skadorwę oraz opiniami recenzentów, ustaliła co następuje:

Przebieg pracy zawodowej:

Dr Tymon Skadorwa ukończył studia medyczne na I Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Warszawie (obecnie Warszawski Uniwersytet Medyczny) w 2007 roku. W 2012 roku uzyskał stopień doktora nauk medycznych w Centrum Biostruktury Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, broniąc rozprawy doktorskiej pt. „Morfometria okołóśródmózgowiowych zbiorników pajęczynówki u dzieci w wieku od 0 do 18 lat”. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. Bogdan Ciszek.

Po ukończeniu studiów dr Skadorwa odbył staż podyplomowy w Szpitalu Klinicznym Dzieciątka Jezus w Warszawie. W latach 2007–2013 pracował jako asystent, a od 2013 jako adiunkt w Zakładzie Anatomii Prawidłowej i Klinicznej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Równolegle rozwijał karierę kliniczną w neurochirurgii dziecięcej. W latach 2009–2015 był młodszym asystentem w Oddziale Neurochirurgicznym Szpitala Dziecięcego im. prof. dr. J. Bogdanowicza w Warszawie oraz odbywał szkolenie specjalizacyjne w dziedzinie neurochirurgii w Klinice Neurochirurgii CMKP w Mazowieckim Szpitalu Bródnowskim. W 2015 roku uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie neurochirurgii. Następnie, w latach 2015–2020, pracował jako starszy asystent, a w latach 2020–2023 pełnił funkcję zastępcy kierownika Oddziału Neurochirurgicznego Szpitala Dziecięcego im. prof. dr. J. Bogdanowicza. W 2024 roku Habilitant został najpierw zastępcą kierownika, a następnie kierownikiem Oddziału Klinicznego Neurochirurgii Dziecięcej w Dziecięcym Szpitalu Klinicznym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Dr n. med. Tymon Skadorwa odbył kliniczne staże zagraniczne w renomowanych ośrodkach: w Western General Hospital w Edynburgu (Wielka Brytania), oraz w Hôpital Necker – Enfants Malades w Paryżu (Francja). Brał też udział w licznych kursach i szkoleniach zagranicznych i krajowych, w tym m.in. w prestiżowym 4-letnim kursie Europejskim Kursie Neurochirurgii EANS i 3-letnim Europejskim Kursie Neurochirurgii Dziecięcej ESPN.

Efektem pracy w ośrodkach akademickich i klinicznych oraz nawiązanych współprac naukowych jest 15 prac naukowych powstałych we współpracy z ośrodkami polskimi oraz 3 artykuły we współpracy z ośrodkami zagranicznymi.

Ocena dorobku naukowego:

Zainteresowania naukowe dr. n. med. Tymona Skadorwy koncentrują się przede wszystkim na neurochirurgii dziecięcej, neuroanatomii klinicznej oraz morfologii i leczeniu wad rozwojowych czaszki u dzieci. Szczególne miejsce w jego badaniach zajmuje kraniosynostoza strzałkowa – najczęstszy typ przedwczesnego zarośnięcia szwów czaszkowych. Habilitant prowadził pionierskie badania nad morfologiczną i radiologiczną różnorodnością tej wady, a także nad wynikami jej leczenia chirurgicznego, zarówno w ujęciu morfometrycznym, jak i czynnościowym. Jego zainteresowania obejmują również anatomię podstawy czaszki i kanału kręgowego, a także zastosowanie nowoczesnych technik obrazowania w planowaniu zabiegów neurochirurgicznych. Współpracował przy badaniach nad anatomią struktur mózgowych i nerwowych, w tym nad morfometrią otworu wielkiego oraz nad anatomią mięśnia strzemiączkowego i jego ścięgna.

Dr n. med. Tymon Skadorwa angażował się także w badania nad padaczkami odruchowymi u dzieci, w tym nad zjawiskiem fotowrażliwości i jego korelacją z wynikami EEG. Interesuje się również dydaktyką medyczną – jest autorem publikacji na temat wykorzystania podcastów w nauczaniu anatomii oraz współautorem modeli edukacyjnych dla studentów.

Dr n. med. Tymon Skadorwa aktywnie współpracował z zagranicznymi ośrodkami naukowymi w ramach kilku projektów badawczych, koncentrujących się głównie na anatomii klinicznej i neurochirurgii. Jego współpracy obejmowały:

Uniwersytet w Bolonii (Włochy) – wspólnie z zespołem z IRCCS Azienda Ospedaliero-Universitaria di Bologna oraz Alma Mater Studiorum – Università di Bologna, Habilitant uczestniczył w badaniach nad morfologią zatoki twarzowej u dzieci i dorosłych, analizując jej znaczenie w chirurgii podstawy czaszki.

Université Catholique de Louvain (Belgia) – w ramach współpracy z belgijskim zespołem prowadził badania mikrotomograficzne nad morfologią mięśnia strzemiączkowego i jego ścięgna, co zaowocowało pierwszym w literaturze radiomorfometrycznym opisem tych struktur.

St. Mark's Place Institute for Mental Health (USA) – współtworzył publikację dotyczącą padaczek fotozależnych u dzieci i młodzieży, proponując nową klasyfikację tych zaburzeń. Projekt realizowany był wspólnie z amerykańskim instytutem oraz Kliniką Neurologii Dziecięcej i Kliniką Kardiologii WUM.

Dr n. med. Tymon Skadorwa prowadził też szeroko zakrojoną współpracę naukową z wieloma ośrodkami krajowymi, obejmującą zarówno badania kliniczne, jak i anatomiczne, w tym z: Kliniką Neurologii Dziecięcej i Pediatrii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego; Pracownią EEG Szpitala Dziecięcego im. prof. J. Bogdanowicza; Kliniką Neurochirurgii Państwowego Instytutu Medycznego MSWiA; Wydziałem Matematyki i Nauk Informatycznych Politechniki Warszawskiej; Kliniką Otorynolaryngologii WUM; Wojskowym Instytutem Medycznym; ośrodkami naukowymi w Łodzi, Bydgoszczy i Toruniu.

Habilitant pełnił rolę konsultanta neurochirurgicznego w zespole perinatologicznym Szpitala Bielańskiego, w ramach którego uczestniczył w pionierskich operacjach prenatalnych, w tym w pierwszej na świecie trójwarstwowej plastyce rozszczepu kręgosłupa u płodu oraz pierwszej w Polsce embolizacji malformacji żyły Galena u płodu.

Od 2022 r. jest członkiem Naukowej Rady Doradczej wspierającej zespół Politechniki Warszawskiej realizujący projekt badawczy finansowany przez Narodowe Centrum Nauki. Habilitant brał też udział w badaniach klinicznych realizowanych przez CMKP, WUM oraz ORL.

Współpraca naukowa dr n. med. Tymona Skadorwy cechuje się dużą interdyscyplinarnością, łączącą neurochirurgię, anatomię, neurologię dziecięcą, radiologię i inżynierię biomedyczną. Jej efektem są liczne publikacje, wystąpienia konferencyjne oraz wdrożenia kliniczne.

Analiza bibliometryczna

Dorobek naukowy dr n. med. Tymona Skadorwy wg analizy bibliometrycznej Biblioteki Uczelnianej WUM z dnia 28 października 2024 r. obejmuje 34 prace oryginalne

(25 w czasopiśmie z IF), 7 prac poglądowych (2 w czasopiśmie z IF), 2 opisy przypadków w czasopiśmie z IF, 1 pracę wielośrodkową, 1 list do redakcji w czasopiśmie z IF, 1 rozdział w podręczniku. Z wyjątkiem trzech prac, wszystkie zostały opublikowane przez Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora. W 14 pracach oryginalnych Habilitant jest pierwszym autorem (11 w czasopiśmie z IF), a w 13 autorem korespondencyjnym (13 w czasopiśmie z IF). Jest także pierwszym autorem w 1 pracy poglądowej w czasopiśmie z IF oraz autorem korespondencyjnym w 1 pracy poglądowej w czasopiśmie z IF. Łączny wskaźnik wpływu prac wynosi IF=50,202, pkt. MNiSW=2010 oraz listu do redakcji o IF=1,092. Liczba cytowań i wskaźnik Hirscha wynoszą odpowiednio wg WoS 115 (109 bez autocytowań) i 7, wg bazy Scopus 132 (123 bez autocytowań) i 8. Analiza bibliometryczna nie obejmuje wskazanych w dokumentacji wniosku kolejnych 7 rozdziałów w podręcznikach oraz tłumaczeń i redakcji podręczników dla studentów.

Punktacja publikacji

	PRZED DOKTORATEM		PO DOKTORACIE	
	IF	MNiSW	IF	MNiSW
Oryginalne pełnotekstowe prace naukowe	--	24	42,577	1765
Opisy przypadków	--	--	2,562	50
Prace poglądowe	--	--	5,063	171
RAZEM	--	24	50,202	1986

Ocena cyklu publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe:

Osiągnięcie naukowe będące podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne, wskazanym przez dr n. med. Tymona Skadorwę, jest cyklem pięciu powiązanych tematycznie publikacji oryginalnych objętych wspólnym tytułem: **„Morfologia i wyniki leczenia dzieci z kraniosynostozą strzałkową”**. Prace z cyklu habilitacyjnego mają łączny IF= 9,600 i punktację MNiSW=420 pkt. We wszystkich pracach Habilitant jest pierwszym i korespondencyjnym autorem. Wszystkie prace cyklu opublikowane były w latach 2022-2024 w anglojęzycznych czasopiśmie naukowych ujętych w *Journal Citation Reports* oraz w wykazie czasopiśmie MNiSW.

Do cyklu publikacji zaliczają się następujące prace:

1. **Skadorwa Tymon** (autor korespondencyjny), Skadorwa Joanna, Wierzbieniec Olga. *The accuracy of classification systems in nonsyndromic sagittal craniosynostosis*. *Journal of Craniofacial Surgery* 2024, 35(1): 13-17; doi: 10.1097/SCS.00000000000009670

IF – 1,000; MNiSW – 40

2. **Skadorwa Tymon** (autor korespondencyjny), Wierzbieniec Olga, Sośnicka Kamila, Podkowa Klaudia. *Radiomorphologic profiles of nonsyndromic sagittal craniosynostosis*. *Child's Nervous System*, 2023, 39(11): 3225-3233; doi: 10.1007/s00381-023-05998-x

IF – 1,300; MNiSW – 70

3. **Skadorwa Tymon** (autor korespondencyjny), Wierzbieniec Olga. *The foramen magnum in scaphocephaly*. *Child's Nervous System*, 2022, 38(11): 2163-2170; doi: 10.1007/s00381-022-05624-2

IF – 1,400; MNiSW – 70

4. **Skadorwa Tymon** (autor korespondencyjny), Strzelecka Jolanta. *QEEG findings in nonsyndromic sagittal craniosynostosis*. *Scientific Reports* 2024, 14(1): 1301; doi: 10.1038/s41598-024-51858-2

IF – 3,800; MNiSW – 140

5. **Skadorwa Tymon** (autor korespondencyjny), Wierzbieniec Olga, Podkowa Klaudia, Sośnicka Kamila. *The validation of morphometric outcomes and stratification system of nonsyndromic sagittal craniosynostosis following total calvarial remodeling*. *Journal of Cranio-Maxillofacial Surgery*, 2024, 52(10): 1148-1154. doi: 10.1016/j.jcms.2024.03.016

IF – 2,100; MNiSW – 100

Cykl pięciu publikacji stanowi kompleksowe opracowanie dotyczące diagnostyki, klasyfikacji oraz oceny efektów leczenia kraniosynostozy strzałkowej.

W pierwszej publikacji dr n. med. Tymon Skadorwa porównał cztery istniejące systemy klasyfikacji kraniosynostozy strzałkowej, wykazując ich ograniczenia i wzajemne pokrywanie się. Zaproponował uporządkowanie cech morfologicznych, co może ułatwić wybór odpowiedniej techniki operacyjnej.

Druga praca opiera się na analizie tomografii komputerowej 131 niemowląt. Autor wyodrębnił trzy dominujące profile deformacji czaszki (sphenocephaliczny, clincephaliczny i bathrocephaliczny), co podkreśla złożoność i zmienność tej wady.

Trzecia publikacja jako pierwsza w literaturze opisuje morfologię otworu wielkiego u dzieci z kraniosynostozą strzałkową. Wykazano, że jego wymiary są istotnie mniejsze niż u dzieci zdrowych, co może mieć znaczenie dla rozwoju podstawy czaszki.

Czwarta praca przedstawia wyniki badań QEEG przed i po operacji. U dzieci z kraniosynostozą stwierdzono charakterystyczny profil czynnościowy mózgu, który nie ulega pełnej normalizacji po leczeniu chirurgicznym, co może tłumaczyć obserwowane deficyty poznawcze.

Ostatnia publikacja dotyczy oceny efektów leczenia chirurgicznego na podstawie pomiarów morfometrycznych. Autor zweryfikował przydatność wskaźników *vertico-longitudinal index* (VLI) i kąta *vertex-nasion-opisthocranion* (VNO) oraz zaproponował korektę systemu stratyfikacji ciężkości deformacji czaszki.

Cykl ten wnosi istotny wkład w zrozumienie zróżnicowania morfologicznego kraniosynostozy strzałkowej i jego wpływu na wyniki leczenia. Proponuje nowe narzędzia diagnostyczne i klasyfikacyjne oraz podkreśla potrzebę indywidualizacji terapii chirurgicznej.

Wszyscy recenzenci pozytywnie ocenili osiągnięcie naukowe dr n. med. Tymona Skadorwy:

Prof. dr hab. Wojciech Jan Kloc w swojej recenzji podkreślił: „Przedstawiane badania wykazały, precyzyjne określenie morfometrii czaszki na podstawie badań obrazowych jest istotnym kryterium skuteczności leczenia dzieci z kraniosynostozą strzałkową. (...). Na uwagę zasługują badania dotyczące opisu morfologicznego i morfometrycznego otworu wielkiego u pacjentów z kraniosynostozą strzałkową.(...). Badania pozwoliły na redefinicję zakresu wartości parametru VLI, dokonując tym samym istotnej zmiany w jednym z bazowych kryteriów systemu stratyfikacji pacjentów. Bardzo ważnym elementem badań była analiza parametrów QEEG w samoistnej kraniosynostozie strzałkowej. Wykazano, że dzieci z kraniosynostozą strzałkową posiadają własny, odmienny od dzieci zdrowych, profil elektroencefalograficzny a leczenie operacyjne dzieci z kraniosynostozą strzałkową nie przyczynia się do normalizacji wartości parametrów QEEG, co wskazuje na czynnościowe podłoże problemów neurokognitywnych i opóźnienia rozwoju mowy.” Następnie podsumował ocenę osiągnięcia: “Uważam, że dzieło spełnia wymagania ustawowe o znaczącym wpływie na stan wiedzy.” W podsumowaniu swojej recenzji stwierdził: „Dokonując oceny sylwetki dr n. med. Tymona Skadorwy, należy podkreślić duże doświadczenie i dojrzałości kliniczną, umiejętność pracy naukowej w dużych zespołach badawczych krajowych i międzynarodowych co zdobywa uznanie w kręgach naukowych stawianych samodzielnym pracownikom nauki. Kandydat jest doświadczonym pracownikiem naukowym, klinicznym i organizacyjnym. Jego rozwój w w/w obszarach jest oryginalny, znaczący, spójny i konsekwentnie rozwijany z wyraźnie określonymi celami w przyszłości. Podsumowując uważam, że projekt badawczy stanowiący podstawę naukową prac opublikowanych w piśmiennictwie jest dorobkiem samodzielnym, który w mojej ocenie, na podstawie autoreferatu, spełnia warunki stawiane pracom na stopień doktora habilitowanego.”. We wnioskach końcowych prof. dr hab. Wojciech Kloc stwierdził: „Dorobek naukowy, dydaktyczny, organizacyjny i zawodowy spełnia wymogi Ustawy o stopniach i tytułach naukowych stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki medycyny i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medycyny (...). Wnoszę do Rady Doskonałości Naukowej o dopuszczenie Kandydata dr n. med. Tymona Skadorwy do dalszych etapów postępowania.”

Prof. dr hab. Stanisław Kwiatkowski w swojej recenzji wyraził pozytywną ocenę wskazując, że: „Niniejszy cykl stanowi pogłębione studium nad różnorodnością morfologiczną wrodzonych deformacji czaszki, wynikających z przedwczesnego zarośnięcia szwu strzałkowego oraz towarzyszących mu zjawisk, oraz jej związku z wynikami leczenia chirurgicznego osiąganymi u dzieci operowanych w ciągu pierwszego roku życia.” W podsumowaniu cyklu publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe prof. dr hab. Stanisław Kwiatkowski podkreślił: „Osiągnięcia w pracy naukowej są bardzo ważnymi pracami. Znajomość podłoża anatomicznego potencjalnych deficytów neurologicznych i wiedza na temat szans ich ustąpienia w okresie pooperacyjnym umożliwiają najlepsze zaplanowanie leczenia operacyjnego, przygotowanie pacjenta. (...). Za szczególne osiągnięcie recenzent uważa dokonanie pierwszego w literaturze opisu morfologicznego i morfometrycznego otworu wielkiego u pacjentów z kraniosynostozą strzałkową. Przedstawiono wartości referencyjne mierzonych parametrów i dokonano porównania morfologii otworu wielkiego z typami występującymi w innych rodzajach wad. Osiągnięcie naukowe dr. Tymona Skadorwy Recenzent ocenia jako wybitne.” W podsumowaniu swojej recenzji stwierdził, że: „Analiza dorobku naukowego w tym osiągnięcia naukowego oraz prac nie włączonych do osiągnięcia pozwala stwierdzić, że Kandydat ma imponujące osiągnięcia. Kandydat ma również znaczne osiągnięcia w zakresie popularyzacji nauki oraz edukacji przed i podyplomowej. Liczne staże i kursy naukowe, które odbył Habilitant i po których powstały znaczące prace naukowe świadczy, że Kandydat jest cenionym współpracownikiem i badaczem. (...). Zgodnie z Art. 219 Ustawy (...) wnoszę o poparcie wniosku Kandydata — Dr Tymona Skadorwy o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.”

Dr hab. Miłosz Piotr Kawa zawarł pozytywną ocenę osiągnięcia stwierdzając, że: „Należy również podkreślić praktyczny aspekt uzyskanych wyników badań, co wnosi nie tylko określone wartości poznawcze z perspektywy morfologicznej regulacji rozwoju podstawy czaszki u dzieci z kraniosynostozą strzałkową, ale również ma ważne znaczenie w zakresie praktycznego zastosowania klinicznego w neurochirurgii dziecięcej, w celu optymalnego planowania metody leczenia oraz efektywnego prognozowania wyników leczenia tej nie bardzo rzadkiej choroby w populacji najmłodszych pacjentów pediatrycznych. (...) Habilitant również był autorem pierwszego przedstawionego przedziału wartości referencyjnych w zakresie parametrów ilościowego EEG, opublikowanego w literaturze światowej i dotyczącego możliwości praktycznego zastosowania elektroencefalografii ilościowej (QEEG) w ocenie skuteczności leczenia chirurgicznego u niemowląt z rozpoznaną kraniosynostozą strzałkową. (...). Kolejnym praktycznym aspektem wykazany na podstawie badania z pogranicza anatomiczno-klinicznego pacjentów z kraniosynostozą strzałkową była morfometryczna ocena wyników leczenia pacjentów, obejmująca multiparametryczną ocenę geometrii czaszki w kraniosynostozie strzałkowej i zawierająca także próbę klinicznej walidacji nowych parametrów morfologicznych geometrii czaszki pozyskiwanych z badania tomograficznego czaszki, tj.: wskaźnika VLI (ang. vertico-longitudinal index) oraz kąta

VNO (ang. vertex-nasionopisthocranion).” W konkluzji oceny osiągnięcia naukowego, dr hab. Miłosz Kawa stwierdził: „Prace stanowiące podstawę osiągnięcia naukowego oceniam pozytywnie z punktu widzenia merytorycznego. Wkład dr Tymona Skadorwy w tych pracach nie budzi wątpliwości.” W podsumowaniu swojej recenzji dr hab. Miłosz Kawa zauważył: „Dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski jest, w mojej ocenie, wyróżniający się. We wnioskach końcowych stwierdził: „W oparciu o całokształt powyższej oceny, uważam, że dr Tymon Skadorwa spełnia wymagania zawarte w art. 219. Ustawy (...), które są stawiane kandydatom w postępowaniu habilitacyjnym zarówno w zakresie posiadanego dorobku naukowego, jak i osiągnięcia naukowego. Poziom merytoryczny prac stanowiących osiągnięcie naukowe jest zadowalający, nie budzi też wątpliwości wiodący wkład Habilitanta. Działalność dydaktyczna i organizacyjna Habilitanta jest wyróżniająca się. Mogę zatem wnioskować do Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie dr Tymona Skadorwy do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego”.

Dr hab. Tomasz Łysoń w swojej recenzji ocenił, że: „Rozprawa habilitacyjna stanowi zwieńczenie wieloletniej pracy dr Skadorwy z pacjentami pediatrycznymi. Jest ona tym cenniejsza, że podejmuje temat kliniczny, co w mojej ocenie znacząco i pozytywnie wpływa na ocenę rozprawy, gdyż mamy tu możliwość oceny nie tylko warsztatu naukowego, ale także warsztatu neurochirurgicznego. (...). Dr Skadorwa podjął się trudnego zadania uporządkowania wiedzy dotyczącej klasyfikacji kraniosynostozy strzałkowej oraz zmian morfologicznych jakie zachodzą, gdy dochodzi do tego rodzaju deformacji, a ponadto habilitant oceniał wieloletnie doświadczenia własne w leczeniu chorych z takim właśnie rozpoznaniem. (...). Biorąc pod uwagę całokształt cyklu należy stwierdzić, że neurochirurg, klinicysta posiadający ogromną wiedzę dotyczącą deformacji czaszki nie poprzestaje na operacjach odtwórczych a poszukuje nowych rozwiązań i czynników, które mogą poprawić skuteczność leczenia tego typu wad. Każda z prac cyklu wnosi nowe elementy, które mogą być wykorzystane w praktyce klinicznej. Dr Tymon Skadorwa jest jak widać doświadczonym neurochirurgiem, którego wiedza podparta doświadczeniem pracy w laboratorium anatomicznym budzi zaufanie pacjentów i współpracowników.”. W podsumowaniu swojej oceny dr hab. Tomasz Łysoń podkreślił: „Osiągnięcia naukowe, liczne publikacje, osiągnięcia dydaktyczne i wysoka aktywność organizacyjna, a także umiejętność zjednywania sobie współuczestników badań naukowych, którzy pochodzą z licznych ośrodków naukowych dowodzi dojrzałości w sferze naukowej i klinicznej. Można więc z całą stanowczością stwierdzić, że dr Tymon Skadorwa spełnia kryteria wymagane, aby formalnie zostać samodzielny pracownikiem nauki, określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 i 3 Ustawy (...). Biorąc powyższe pod uwagę, mam zaszczyt przedłożyć Wysokiej Radzie Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Warszawie, wniosek o przejście do dalszych etapów postępowania zmierzającego do nadania doktorowi Tymonowi Skadorwie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.”

Pozostali Członkowie Komisji - prof. dr hab. Tomasz Guzik, dr hab. Justyna Niderla-Bielińska oraz dr hab. Tymoteusz Żera również pozytywnie ocenili osiągnięcie naukowe Habilitanta.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna:

Od 2007 roku dr n. med. Tymon Skadorwa jest wykładowcą anatomii prawidłowej i klinicznej w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. Prowadzi zajęcia dla studentów Wydziału Lekarskiego, Lekarsko-Dentystycznego oraz English Division. W czasie pandemii COVID-19 stworzył i wdrożył e-learningowy kurs anatomii oraz autorski „Podcast anatomiczny”, który został doceniony jako innowacyjne narzędzie edukacyjne. Jest też opiekunem Sekcji Neuroanatomii Studenckiego Koła Naukowego, a jego podopieczni wykazali się dużą aktywności naukową. Do działalności dydaktycznej zaliczają się także przekłady podręczników zagranicznych, w szczególności *Gray's Anatomy for Students. Tom 3. Głowa i szyja* oraz *Atlas Anatomiczny Tanka*. Pełnił też funkcję redaktora naukowego polskiego wydania podręcznika *Neuroanatomy through Clinical Cases, 2nd Ed.*

Dr n. med. Tymon Skadorwa prowadził też liczne kursy specjalizacyjne dla lekarzy w ramach CMKP, m.in. z zakresu neurotraumatologii, chirurgii dziecięcej, radiologii i perinatologii. Pełnił też funkcję opiekuna staży specjalizacyjnych z neurochirurgii dziecięcej. Ponadto był promotorem pomocniczym w trzech przewodach doktorskich.

Dr n. med. Tymon Skadorwa od 2013 roku jest członkiem Polskiego Towarzystwa Neurochirurgów. Habilitant był też członkiem komitetów naukowych i organizacyjnych konferencji ogólnopolskich konferencji oraz konferencji studenckich dotyczących anatomii klinicznej. Wygłosił liczne wykłady na zaproszenie. Pełnił też funkcję recenzenta dla czasopism naukowych z listy JCR oraz wielokrotnie recenzenta prac studenckich zgłaszanych na Warsaw International Medical Congress. Za swoją działalność dydaktyczną w 2022 roku dr n. med. Tymon Skadorwa otrzymał nagrodę indywidualną III stopnia Rektora WUM. Jest też laureatem stypendium fundacji *L'Association Pont-Neuf (Paryż, 2007)*. Został też odznaczony *Złotą Odznaką STN* za zasługi dla studenckiego ruchu naukowego.

Wniosek końcowy:

We wnioskach końcowych wszyscy Recenzenci oraz pozostali Członkowie Komisji są zgodni, że dotychczasowe osiągnięcia Habilitanta w zakresie dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego oraz organizacyjnego odpowiadają wymaganiom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne.

Członkowie Komisji habilitacyjnej jednogłośnie stwierdzają, że dr n. med. Tymon Skadorwa spełnia warunki realizacji postępowania habilitacyjnego, określone w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 poz. 1668 z późn. zm.).

W oparciu o przedstawioną opinię, członkowie Komisji habilitacyjnej przedstawiają Radzie Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego Uchwałę Komisji habilitacyjnej oraz Załącznik nr 1 do Uchwały, zawierającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr n. med. Tymonowi Skadorwie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne.

Warszawa, 25.06.2025 r.

W imieniu członków Komisji habilitacyjnej:

Przewodniczący

prof. dr hab. n. med. Tomasz Guzik

.....

Sekretarz

dr hab. n. med. i n. o zdr. Tymoteusz Żera

.....